

at der påtrænger sig forskjellige Spørgsmaal. Jeg havde lyst til ogsaa at stille et Par Spørgsmaal, som jeg antager ville kunne blive besvarede her. Jeg kunde vel nok have faaet dem undersøgte og besvarede ad anden Veie, men jeg haaber, jeg maa fremsætte dem her. Det første Spørgsmaal er da det: Hvem er det i det Hele taget, der kan faae Assistance af Kjøbenhavns Politi, og hvad udfordres der dertil? Hvem er det, som foranlediger denne Politistyrke fra Kjøbenhavn sendt ud i Landet? Det har sin Interesse at faae dette Spørgsmaal oplyst. Er det udelukkende den vedkommende Retsbetjent, Politimesteren, eller er det den Del af Publikum, som med eller uden Grund er bleven bange, eller hvem kommer det fra? Hvis det er den vedkommende Politimester, hvad er det da, som skal lede ham til at danne sig dette Skjøn, der bevirker, at han indfor skriver sig denne fremmede Assistance? Dette Spørgsmaal synes det at have stor Betydning at faae klart, men det staar ikke klart for mig. Efter hvad jeg hørte af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds, fik jeg det Indtryk, at det var ham eller hans Venner, der havde arrangeret Mødet i Hillerød, som havde faaet en Politistyrke indfor skrevet, selv om det ikke blev sagt med direkte Ord. Jeg har hidtil været af den Tro, at det var Politimesteren; men hvad skal denne taæ Hensyn til? Til sit eget fantasiiske Skjøn om Situationens kritiske Alvor eller til Meddelelser, der blive ham givne af Andre, f. Ex. af hans Guldmægtig eller maasse hans Tjenestekarl, som kommer ud omkring og horer nogen Tale, der forvirrer hans Fantasi. Det veed jeg ikke. Jeg antager, at der er en Regel for, hvem der kan faae denne Bistand, og under hvilke Former den kan gives. Jeg gad vide f. Ex. om, naar, — for at bruge de almindelige Udtryk, vi ere vant til til daglig — Venstre vilde holde et Møde og blev bange for, at Høire skulde forulempe dem, om de saa have Lov til at indfor skrive Kjøbenhavns Politi til at forsvare sig med inod Høire; det kunde jo tænkes. Det er nemlig ikke noget Nyt, hvad der er sket ved Syderup, hvilket ogsaa navnlig det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds maa være saa vel bekendt med; vi kjende det jo saa godt nede i Holbæk Amt, at et politisk Parti berammer et Møde, og et andet berammer et andet Møde til samme Tid og Sted. Det var, saa vidt jeg huster, den 15de April 1877, at Venstre havde berammer et politisk Møde ved Mørkøv Station, men at Høire saa berammede et Møde til samme Tid og Sted. Det ærede Medlem, jeg nævuede, var selv tilstede; jeg erindrer ikke, om ogsaa andre

Medlemmer af dette Thing vare det, men det er ogsaa ligeegyldigt. Det er altsaa ikke noget Nyt, at et politisk Parti saaledes berammer et Møde til samme Tid og Sted som et andet, hvad jeg isvrigt skal komme tilbage til senere; men hvis nu Venstre havde berammer et saadant Møde og var blevet bange, hvad jeg ikke tror, det bliver, men man kan jo ikke vide det, og saa er det jo rart at være forberedt paa alle Muligheder — saa gad jeg nok vide, om man saa kunde faae en saadan Politistyrke tilfor skrevet, hvilke Veie man da havde at gaa, og om man saa kunde bruge denne Politistyrke til at banke sine politiske Modstandere dygtig af, foruden at man kunde finde en Politikommandant, som havde tilstrækkelig Fantasi til i en eller anden ringe Bevægelse eller ringe opstaaende Trængsel øieblikkelig at se en faretruende Stilling. Det var det ene Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at stille; det andet Spørgsmaal, som ogsaa har Interesse, er dette: Hvem betaler Omkostningerne ved den Slags Polititjeneste? Jeg er ikke klar over, hvorledes dette sker; men jeg kan forstaa, at det ikke gaar af uden Omkostninger. Det maa koste Noget at sende en saa betydelig Politistyrke ud paa Landet, lade den reise paa Jernbane og blive borte fra sin Tjeneste her. Det maa være et Offer for Kjøbenhavns Kommune af dets talrige Politi at sende en Del til de betrængte Venner ude paa Landet — det er meget prisværdigt, men Dpoffrelsen gaar vel neppe saa vidt, at man giver disse Menneſter Diæter, fri Reise osv. Jeg veed ikke, hvor disse Penges komme fra; formentlig maa den høitærede Justitsminister vide det; maasse han er saa venlig at oplyse mig derom; jeg vilde være ham meget taknemlig derfor. Som sagt, det er vel ikke rimeligt, at Kjøbenhavns Kommune, ud over det at være saa velvillig at udlaae sit Politi, tillige skulde lønne det for dette Extraarbejde. Det vilde næsten være at drive Troen paa Edelmødigheden altfor vidt. Der kunde ogsaa tænkes forskjellige andre Udveie; man kunde tænke sig, at Publikum, som føler sig betrygget ved at sidde bagved denne Politistyrke, betaler den — det kan være. Jeg veed nok — det er jo kommet offentlig frem og er ikke blevet modsagt — at der i Syderup saaldt Hattepenge paa 200 Kr., og de bleve uddelte til Politibetjente som Erkjendtlighed for god Tjeneste; men det var Drifkepenge, Extra-Ducør. Det gaar ikke altid saaledes til; i Hillerød saaldt der ikke nogen Drifkepenge, saavidt jeg veed; Politiet har maasse ikke gjort sig saa forkjent der; men jeg tror dog, at naar man vilde samle disse Hattepenge, saa har man brugt dem galt. Der er ingen Tvivl om,